

КОНВЕНЦИЯ ЗА ПСИХОТРОПНИТЕ ВЕЩЕСТВА

Обн. ДВ. бр.40 от 2 Май 1995г., попр. ДВ. бр.83 от 1 Октомври 1996г.

Преамбюл

Страните, загрижени за здравето и благополучието на човечеството, отчитайки с безпокойство

проблема за общественото здравеопазване и социалния проблем, възникнали в резултат

на злоупотребата с някои психотропни вещества,

изпълнени с решимост да предотвратяват злоупотребата с тези вещества и незаконната

търговия, която тя поражда, и да се борят против тях,

считайки, че е необходимо предприемането на строги мерки за ограничаване използването на тези вещества за законни цели,

признавайки, че използването на психотропни вещества за медицински и научни цели е

необходимо и че възможността за снабдяване с вещества за тези цели не трябва да бъде

обект на неоправдано ограничаване,

считайки, че за да бъдат мерките против злоупотребата с тези вещества ефективни, те

трябва да бъдат координирани и универсални,

признавайки компетенцията на Организацията на обединените нации в областта на контрола на психотропните вещества и желайки заинтересуваните международни органи да осъществяват своята дейност в рамките на тази организация,

убедени, че за постигането на тези цели е необходима международна конвенция, се споразумяха за следното:

Член 1: Използване на термините

С изключение на случаите, когато изрично е посочено друго или по смисъла на текста

се има предвид друго, следните термини, използвани в тази конвенция, имат долупосочените значения:

- a) "съвет" означава Икономическият и социален съвет на Организацията на обединените нации;
- b) "комисия" означава Комисията за упойващите вещества при съвета;
- c) "орган" означава Международният орган за контрол на упойващите вещества, учреден въз основа на Единната конвенция за упойващите вещества от 1961 г.;
- d) "генерален секретар" означава Генералният секретар на Организацията на

обединените нации;е) "психотропно вещество" означава всяко вещество, природно или синтетично, или

всеки естествен материал, включени в списък I, II, III или IV;

f) "препарат" означава:

(i) всеки разтвор или смес в което и да е физическо състояние, съдържащи едно или няколко психотропни вещества, или

(ii) едно или няколко психотропни вещества в терапевтични дози;

д) "списък I", "списък II", "списък III" и "списък IV" означават съответно номерирани списъци на психотропните вещества, приложени към тази конвенция, в които могат да

се внасят изменения в съответствие с чл. 2;

h) "износ" и "внос" означават, всеки в съответния контекст, физическо пренасяне на психотропно вещество от една държава в друга държава;

i) "фабрикация" означава всички процеси, при които могат да се получат психотропни

вещества, и включва рафиниране и превръщане на едни психотропни вещества в други

психотропни вещества. Този термин включва също така изготвяне на препарати, различни от препаратите, които се изготвят по рецепта в аптеките;

j) "незаконен трафик" означава фабрикацията или трафикът на психотропни вещества,

извършвани в нарушение на разпоредбите на тази конвенция;

к) "район" означава коя да е част от всяка държава, която в съответствие с чл. 28 се разглежда като отделна единица за целите на тази конвенция;

l) "заведения" означава сгради или части от сгради, включително и земните участъци към тях.

Член 2: Обхват на контрола на веществата

1. Ако някоя от страните или Световната здравна организация разполага с информация

относно вещество, което все още не се намира под международен контрол, която по нейно мнение може да наложи включването на това вещество в някой от списъците към

тази конвенция, тя изпраща до генералния секретар уведомление и му предоставя информацията в подкрепа на това уведомление. Тази процедура се прилага и в случаите, когато страна или Световната здравна организация разполага с информация,

оправдаваща прехвърлянето на вещество от един списък в друг или изключването на

вещество от списъците.

2. Генералният секретар изпраща това уведомление и цялата информация, която той счита за съществена, на страните, на комисията и ако уведомлението е от страна - на

Световната здравна организация.

3. Ако от приложената към уведомлението информация произтича, че веществото може

да бъде включено в списък I или списък II в съответствие с т. 4, страните проучват в светлината на цялата информация, с която разполагат, възможността за временноприлагане по отношение на това вещество на всички мерки за контрол, прилагани по

отношение на веществата от списък I или списък II, в зависимост от случая.

4. Ако Световната здравна организация установи:

а) че това вещество може да предизвика:

(i) 1) състояние на зависимост; и

2) стимулиращо или депресивно въздействие върху централната нервна система, предизвикващо халюцинации или нарушения на двигателната функция, мисловната дейност, поведението, възприятието или настроението; или

(ii) злоупотреба и вредни въздействия, сходни с тези на вещество от списък I, II, III или

IV; и

б) че съществуват достатъчно основания да се счита, че с веществото се злоупотребява

или би могло да се злоупотреби по начин, представляващ проблем за общественото здравеопазване и социален проблем, което налага поставянето на веществото под международен контрол, Световната здравна организация изпраща на Комисията оценка

на веществото, включително степента или вероятността за злоупотреба с него, степента

на сериозност на проблема за общественото здравеопазване и социалния проблем и степента на полезност на веществото в медицинската терапия, както и препоръки относно евентуалните мерки за контрол, които биха били уместни в светлината на нейната оценка.

5. Комисията, вземайки под внимание съобщението от Световната здравна организация,

чиято оценка по медицинските и научните въпроси е определяща, и имайки предвид икономическите, социалните, правните, административните и други фактори, които тя

прецени за уместни, може да добави веществото към списък I, II, III или IV.

Комисията

може да поиска допълнителна информация от Световната здравна организация или от

други съответни източници.

6. Ако уведомлението по т. 1 се отнася за вещество, което вече е включено в един от списъците, Световната здравна организация съобщава на комисията новите си констатации, всяка нова оценка на веществото, която тя би могла да направи в съответствие с т. 4, и всички нови препоръки относно мерките за контрол, които тя би

преценила за уместни в светлината на тази оценка. Комисията, вземайки под внимание

съобщението от Световната здравна организация в съответствие с т. 5 и имайки предвид факторите, посочени в тази точка, може да реши да прехвърли веществото от

един списък в друг или да го извади от списъците.

7. Всяко решение на комисията, взето въз основа на този член, се съобщава от генералния секретар на всички държави - членки на Организацията на обединените нации, на държавите - страни по конвенцията, които не са членки на Организацията на

обединените нации, на Световната здравна организация и на органа. Такова решение

влиза в действие по отношение на всяка страна 180 дни след датата на това съобщение,

с изключение за страна, която в рамките на този период, по отношение на решение за

добавяне на вещество към списък, е уведомила писмено генералния секретар, че поради

изключителни обстоятелства тя не е в състояние да осъществи прилагането поотношение на това вещество на всички разпоредби на конвенцията, отнасящи се до

веществата в този списък. В това уведомление се посочват мотивите за такова действие

на изключване. Независимо от уведомлението, всяка страна трябва да прилага като минимум следните мерки за контрол:

а) страна, която е направила такова уведомление по отношение на неконтролирано до

момента вещество, добавено към списък I, трябва да вземе под внимание, доколкото

това е възможно, специалните мерки за контрол, посочени в чл. 7, и по отношение на

това вещество:

(i) да изисква лицензи за фабрикация, търговия и разпределение в съответствие с разпоредбите, предвидени в чл. 8 за веществата от списък II;

(ii) да изисква медицински рецепти за отпускане или използване в съответствие с разпоредбите, предвидени в чл. 9, за веществата от списък II;

(iii) да спазва задълженията относно износа и вноса, предвидени в чл. 12, с изключение

по отношение на друга страна, която е направила такова уведомление за въпросното вещество;

(iv) да спазва задълженията, предвидени в чл. 13, по отношение на веществата от списък II, за забрана и ограничение на износа и вноса;

(v) да предоставя на органа статистически доклади в съответствие с т. 4 а) на чл. 16; и

(vi) да взема мерки в съответствие с чл. 22 за преследване на действията, противоречащи на законите или подзаконовите актове, приети в изпълнение на горепосочените задължения;

b) страна, която е направила такова уведомление по отношение на неконтролирано до

момента вещество, добавено към списък II, трябва по отношение на това вещество:

(i) да изисква лицензи за фабрикация, търговия и разпределение в съответствие с чл. 8;

(ii) да изисква медицински рецепти за отпускане или използване в съответствие с чл. 9;

(iii) да спазва задълженията относно износа, предвидени в чл. 12, с изключение по отношение на друга страна, която е направила такова уведомление за въпросното вещество;

(iv) да спазва задълженията, предвидени в чл. 13, за забрана и ограничение на износа и

вноса;

(v) да предоставя на органа статистически доклади в съответствие с т. 4 а), с) и d) на чл.

16; и

(vi) да взема мерки в съответствие с чл. 22 за преследване на действията, противоречащи на законите или подзаконовите актове, приети в изпълнение на горепосочените задължения;

c) страна, която е направила такова уведомление по отношение на неконтролирано до

момента вещество, добавено към списък III, трябва по отношение на това вещество:

- (i) да изисква лицензи за фабрикация, търговия и разпределение в съответствие с чл. 8;
- (ii) да изисква медицински рецепти за отпускане или използване в съответствие с чл. 9;
- (iii) да спазва задълженията относно износа, предвидени в чл. 12, с изключение по отношение на друга страна, която е направила такова уведомление за въпросното вещество;
- (iv) да спазва задълженията, предвидени в чл. 13, за забрана и ограничение на износа и вноса; и
- (v) да взема мерки в съответствие с чл. 22 за преследване на действията, противоречащи на законите или подзаконовите актове, приети в изпълнение на горепосочените задължения.

d) страна, която е направила такова уведомление по отношение на неконтролирано до

момента вещество, добавено към списък IV, трябва по отношение на това вещество:

- (i) да изисква лицензи за фабрикация, търговия и разпределение в съответствие с чл. 8;
- (ii) да спазва задълженията, предвидени в чл. 13, за забрана и ограничение на износа и вноса; и
- (iii) да взема мерки в съответствие с чл. 22 за преследване на действията, противоречащи на законите или подзаконовите актове, приети в изпълнение на горепосочените задължения;

e) страна, която е направила такова уведомление по отношение на вещество, прехвърлено в списък, предвиждащ по-строг контрол и по-стриктни задължения, трябва да прилага като минимум всички разпоредби на тази конвенция, които се прилагат по отношение на списъка, от който веществото е прехвърлено.

8. а) Решенията на комисията, взети в съответствие с този член, подлежат на преразглеждане от съвета по молба на която и да е страна, подадена в рамките на 180

дни от получаването на уведомление за решението. Молбата за преразглеждане се изпраща до генералния секретар заедно с цялата съответна информация, на която се основава молбата за преразглеждане;

b) генералният секретар изпраща копия от молбата за преразглеждане и съответната информация до комисията, до Световната здравна организация и до всички страни с покана да представят своите забележки в срок от деветдесет дни. Всички получени

забележки се представят на съвета за разглеждане;

с) съветът може да потвърди, измени или отмени решението на комисията.

Уведомление за решението на съвета се изпраща до всички държави - членки на Организацията на обединените нации, до държавите - страни по конвенцията, които неса членки на Организацията на обединените нации, до комисията, до Световната здравна организация и до органа;

d) докато трае процедурата по преразглеждането, първоначалното решение на комисията остава в сила, като се спазват разпоредбите на т. 7.

9. Страните полагат всички възможни усилия за прилагането по отношение на веществата, които не попадат под обхвата на тази конвенция, но могат да бъдат използвани в незаконната фабрикация на психотропни вещества, на такива мерки за наблюдение, каквито могат да бъдат осъществими на практика.

Член 3: Специални разпоредби относно контрола на препаратите

1. С изключение на предвиденото в следващите точки на този член по отношение на препарат се прилагат същите мерки за контрол както по отношение на психотропното

вещество, което той съдържа, а ако съдържа повече от едно такова вещество - мерките,

които се прилагат по отношение на това от веществата, което е под най-строг контрол.

2. Ако препарат, който съдържа психотропно вещество, различно от веществата в списък I, има такъв състав, че не съществува опасност или съществува съвсем незначителна опасност от злоупотреба с него и веществото не може да бъде възстановено с лесноприложими средства в количество, което би могло да доведе до злоупотреба, и в резултат на това този препарат не създава нито заплахата за общественото здравеопазване, нито социален проблем, този препарат може да бъде освободен от някои от мерките за контрол, предвидени в тази конвенция, в съответствие с т. 3.

3. Ако страна установи, че някой препарат попада под разпоредбите на предходната точка, тя може да реши да го освободи в своята страна или в някой свой район от която

и да е или от всичките мерки за контрол, предвидени в тази конвенция, с изключение на

изискванията на:

a) член 8 (лицензи), доколкото той се прилага за фабриката;

b) член 11 (регистрация), доколкото той се прилага за освободените препарати;

c) член 13 (забрана и ограничение за износ и внос);

d) член 15 (инспекция), доколкото той се прилага за фабриката;

е) член 16 (информация, която страните трябва да представят), доколкото той се прилага за освободените препарати; и

f) член 22 (наказателни разпоредби), в границите, необходими за преследването на действията, противоречащи на законите или подзаконовите актове, приети в съответствие с горепосочените задължения. Страната уведомява генералния секретар за всяко решение от такъв характер, както и за името и състава на освободения препарат и мерките за контрол, от които препаратът е освободен. Генералният секретар предава уведомлението на другите страни, на Световната здравна организация и на органа.⁴ Ако страна или Световната здравна организация разполага с информация относно препарат, освободен в съответствие с т. 3, която по нейно мнение би могла да наложи цялостно или частично прекратяване на освобождаването, тя трябва да уведоми генералния секретар и да му предостави информацията в подкрепа на уведомлението. Генералният секретар предава това уведомление и всяка информация, която той счита за уместна, на страните, на комисията и когато уведомлението е направено от страна - на Световната здравна организация. Световната здравна организация изпраща на комисията оценка за препарата, съобразена с посочените в т. 2 фактори, заедно с препоръка относно мерките за контрол, ако такива съществуват, от които препаратът да престане да бъде освободен. Комисията, вземайки под внимание съобщението от Световната здравна организация, чиято оценка по медицинските и научните въпроси е определяща, и имайки предвид икономическите, социалните, правните, административните и други фактори, които тя прецени за уместни, може да реши да прекрати освобождаването на препарата от някоя или от всички мерки за контрол. Всяко решение на комисията, взето въз основа на тази точка, се съобщава от генералния секретар на всички държави - членки на Организацията на обединените нации, на държавите - страни по тази конвенция, които не са членки на Организацията на обединените нации, на Световната здравна организация и на органа. Всички страни вземат мерки за прекратяване освобождаването от въпросната мярка или въпросните мерки за контрол в рамките на 180 дни от датата на съобщението на генералния

секретар.

Член 4: Други специални разпоредби относно обхвата на контрола

По отношение на психотропните вещества, различни от тези в списък I, страните могат

да разрешават:

а) пренасяне от лица, пътуващи зад граница, на малки количества от препарати за тяхна

лична употреба; всяка страна обаче има право да се увери, че тези препарати са получени законно;

б) използването на такива вещества в промишлеността за фабриката на непсихотропни вещества или продукти при условие, че по отношение на тях бъдат прилагани мерките за контрол, изисквани от тази конвенция, дотогава, докогато психотропните вещества придобият такова състояние, в което те не биха могли на практика да бъдат обект на злоупотреба или да бъдат възстановени; и

с) използването на такива вещества, при условие че по отношение на тях се прилагат

мерките за контрол, изисквани от тази конвенция, за улавянето на животни от лица, на

които изрично е разрешено от компетентните органи да използват посочените вещества

за тази цел.

Член 5: Ограничаване на използването за медицински и научни цели

1. Всяка страна ограничава използването на веществата от списък I така, както е предвидено в чл. 7.

2. Всяка страна трябва, като спазва разпоредбите на чл. 4, да ограничава чрез мерки,

които тя счита за подходящи, фабриката, износа, вноса,

разпределението, складирането на запаси, търговията, употребата и държането на вещества от списъци II,

III и IV за медицински и научни цели.

3. Желателно е страните да не разрешават държането на вещества от списъци II, III и IV

освен при условията, предвидени от закона.

Член 6: Специална администрация

Желателно е за целите на прилагането на разпоредбите на тази конвенция всяка страна

да създаде и поддържа специална администрация. Предимство би било, ако тази администрация е същата специална администрация, създадена съгласно

разпоредбите

на конвенциите, установяващи контрол над упойващите вещества, или си сътрудничи

тясно с тази специална администрация.

Член 7: Специални разпоредби относно веществата от списък I

По отношение на веществата от списък I страните трябва:

a) да забранят всяко използване на тези вещества, с изключение използването им за научни и за строго ограничени медицински цели от лица с надлежно разрешение в медицински или научноизследователски учреждения, които са под прекия контрол на

правителствата или имат изричното одобрение от тях;

b) да изискват за фабрикацията, търговията, разпределението и държането на такива

вещества притежаване на специален лиценз или предварително разрешително;

c) да предвидят стриктно наблюдение на дейностите и действията, посочени в букви a)

и b);

d) да ограничават отпускането на тези вещества на лице с надлежно разрешение само в

количеството, което е необходимо за целите, за които е предоставено разрешението;

e) да изискват от лицата, изпълняващи медицински или научноизследователски функции, да регистрират придобиването на тези вещества и подробностите относно тяхното използване, като тези регистрации трябва да бъдат запазени в продължение поне на две години след последното използване, което е записано в тях; и

f) да забранят износа и вноса, с изключение на случаите, когато и износителят, и вносителят са компетентните органи или учреждения на страната или района, съответно износител или вносител, или други лица или предприятия, които имат изричното разрешение за тази цел от компетентните органи на тяхната страна или техния район. Изискванията на т. 1 на чл. 12 по отношение на разрешителните за износ

и за внос на вещества от списък II се прилагат също и за веществата от списък I.

Член 8: Лицензи

1. Страните изискват фабрикацията, търговията (включително търговският износ и внос) и разпределението на веществата от списъци II, III и IV да бъдат подчинени на лицензионен режим или друга подобна мярка за контрол. 2. Страните:

a) осъществяват контрол над всички лица и предприятия, на които надлежно е разрешено да се занимават с фабрикация, търговия (включително търговски внос и износ) или разпределение на веществата, посочени в т. 1;

b) подлагат на лицензионен режим или друга подобна мярка за контрол учрежденията и заведенията, в които би могло да се извършва такава фабрикация, търговия или разпределение, и

c) осигуряват вземането на охранителни мерки с цел да бъдат предотвратени кражбите или друго отклоняване на складирани запаси от тези учреждения и заведения.

3. Разпоредбите на точки 1 и 2 на този член относно лицензионния режим или другите

подобни мерки за контрол могат да не се прилагат по отношение на лицата, на които надлежно е разрешено да изпълняват терапевтични или научноизследователски функции и които действат в изпълнение на тези функции.

4. Страните изискват от всички лица, които са получили лицензи съгласно тази конвенция или друг вид разрешителни в съответствие с т. 1 на този член или буква b)

на чл. 7, да имат необходимата квалификация за ефективно и стриктно прилагане на

разпоредбите на законите и подзаконовите актове, приети в изпълнение на тази конвенция.

Член 9: Лекарски рецепти

1. Страните изискват отпускането или използването на вещества от списъци II, III и IV

с цел използването им от частни лица да става само по лекарска рецепта, с изключение

на случаите, когато частни лица могат законно да получават, използват, изразходват или разполагат с такива вещества при надлежно разрешено изпълнение на терапевтични или научноизследователски функции.

2. Страните вземат необходимите мерки рецептите, с които се предписват вещества от

списъци II, III и IV, да бъдат издавани в съответствие с възприетата медицинска практика и да бъдат подчинени на такова регламентиране, по-специално по отношение

на броя на възможните подновявания и срока на тяхната валидност, което да осигури

защитата на общественото здравеопазване и благоденствие.

3. Независимо от разпоредбите на т. 1 страна може, ако по нейно мнение обстоятелствата от местен характер го изискват и при условията, които тя би могла да

препоръча, включително по отношение на регистрацията, да разреши на фармацевти

лиценз или на други търговци на дребно с лиценз, определени от органите, отговарящи

за общественото здравеопазване в тази страна или в част от нея, да доставят по тяхна

преценка и без рецепта за използване от частни лица за медицински цели при извънредни случаи, малки количества от веществата от списъци III и IV, в граници, определени от страните. Член 10: Предупреждаващи надписи на опаковките и реклами

1. Всяка страна изисква, като взема под внимание съответните решения и препоръки на

Световната здравна организация, да бъде отбелязан на етикетите, когато това е възможно, и при всички случаи - в инструкцията, придружаваща опаковките за търговия на дребно на психотропните вещества, начинът на употреба, както и предпазните мерки, които да се вземат, и предупрежденията, които по нейно мнение са

необходими за безопасната употреба.

2. Всяка страна, отчитайки надлежно разпоредбите на своята конституция, забранява

рекламните обяви, свързани с психотропни вещества и предназначени за широката публика. Член 11: Регистрация

1. Страните трябва да изискват по отношение на веществата от списък I лицата, занимаващи се с фабриката, и всички други лица, на които е разрешено в съответствие с чл. 7 да извършват търговия с тези вещества и да ги разпределят, да извършват регистрацията при условията, определени от всяка страна, с цел да има точна

информация за фабрикуваните или държани на склад количества, както и количеството,

датата и имената на доставчика и на получателя за всяко придобиване и за всяко прехвърляне.

2. Страните трябва да изискват по отношение на веществата от списъци II и III лицата,

занимаващи се с фабриката, търговците на едро, износителите и вносителите да извършват регистрацията при условията, определени от всяка страна, с цел да има точна

информация за фабрикуваните количества, както и за количеството, датата и имената

на доставчика и на получателя за всяко придобиване и за всяко прехвърляне.

3. Страните трябва да изискват по отношение на веществата от списък II търговците на дребно, болничните и лечебните заведения и научноизследователските институции да извършват регистрация при условията, определени от всяка страна, с цел да има точна информация за количеството, датата и имената на доставчика и на получателя за всяко придобиване и за всяко прехвърляне.

4. Страните следят чрез съответни методи и отчитайки своята професионална и търговска практика информацията относно придобиването и прехвърлянето на вещества от списък III от търговците на дребно, болничните и лечебните заведения и научноизследователските институции да бъде лесно достъпна.

5. Страните трябва да изискват по отношение на веществата от списък IV лицата, занимаващи се с фабрикация, износителите и вносителите да извършват регистрация при условията, определени от всяка страна, с цел да има информация за фабрикуваните, изнесените и внесените количества.

6. Страните трябва да изискват от лицата, занимаващи се с фабрикация на препарати, освободени от контрол в съответствие с т. 3 на чл. 3, да регистрират количеството от всяко психотропно вещество, използвано при фабрикацията на такъв препарат, вида и цялото количество от този препарат, фабрикуван от това вещество, както и първоначалното прехвърляне на този препарат. 7. Страните следят регистрацията и информацията, посочени в този член и необходими за изготвянето на докладите, предвидени в чл. 16, да бъдат запазени поне две години.

Член 12: Разпоредби относно международната търговия

1. а) Всяка страна, разрешаваща износа или вноса на вещества от списък I или II, трябва да изисква за всеки износ или внос, независимо дали се отнася за едно или повече вещества, да бъде получено конкретно разрешително за внос или износ, написано на формуляр по образец, изготвен от комисията;

b) това разрешително трябва да съдържа международното наименование на веществото или в случай, че такова наименование не съществува, обозначението на веществото в списъка, количеството, което се изнася или внася, фармацевтичната форма, името и адреса на износителя и на вносителя и периода, през който износът или вносът трябва да се осъществи. Ако веществото се изнася или внася под формата на препарат, трябва

също да се посочи името на препарата, ако съществува такова;

c) преди да издадат разрешително за износ, страните трябва да изискват разрешително за внос, издадено от компетентните органи на страната или района вносител, и доказващо, че вносът на веществото или веществата, за които се отнася, е одобрен, като това разрешително се представя от лицето или учреждението, подали молба за разрешително за износ;

d) копие от разрешителното за износ трябва да придружава всяка пратка, а правителството, което издава разрешителното за износ, изпраща копие от него на правителството на страната или района вносител;

e) когато вносът е осъществен, правителството на страната или района вносител изпраща обратно на правителството на страната или района износителят разрешителното за износ заедно с документ, удостоверяващ действително внесеното количество.

2. a) Страните изискват за всеки износ на вещества от списък III износителят да съставят в три екземпляра декларация, написана на формуляр по образец, изготвен от

комисията, която да съдържа следната информация:

(i) името и адреса на износителя и на вносителя;

(ii) международното наименование или ако такова наименование не съществува, обозначението на веществото в списъка;

(iii) количеството вещество и фармацевтичната форма, под която веществото се изнася,

и ако то е във вид на препарат, името на този препарат, ако такова съществува; и

(iv) датата на изпращане;

b) износителят предоставя на компетентните органи на тяхната страна или техния район два екземпляра от тази декларация. Третият екземпляр се прилага към пратката;

с) страната, от чиято територия е изнесено вещество от списък III, трябва в най-кратък

срок, но не по-късно от деветдесет дни след датата на изпращането, да изпратят на компетентните органи на страната или района вносител с препоръчана поща един екземпляр от декларацията, получена от износителя;

d) страните могат да изискват веднага след получаването на пратката вносителят да изпрати на компетентните органи на своята страна или своя район надлежно заверения

екземпляр от декларацията, който придружава пратката, като се посочват получените

количества и датата на получаване.

3. Веществата от списъци I и II освен това попадат под действието на следните разпоредби:

a) страните извършват в свободните пристанища и свободните зони същия надзор и контрол както в другите части от тяхната територия, като все пак те могат да прилагат

по-строг режим;

b) износът под формата на пратки, адресирани до пощенска кутия или до банка на сметката на лице, различно от лицето, чието име е посочено в разрешителното за износ,

е забранен;

с) (попр. - ДВ, бр. 83 от 1996 г.) износът на вещества от списък I под формата на пратки, адресирани до митнически склад, е забранен. Износът на вещества от списък II

под формата на пратки, адресирани до митнически склад, е забранен, освен ако правителството на страната вносител е уточнило в разрешителното за внос, представено от лицето или учреждението, което е подало молба за разрешително за износ, че е одобрило вноса на пратката с цел тя да бъде доставена в митнически склад.

В този случай в разрешителното за износ се посочва, че пратката се изпраща с тази цел.

За всяко изтегляне на пратка от митнически склад се изисква представяне на разрешително, издадено от органите, под ведомството на които се намира складът, и в

случаите, когато пратката е предназначена за чужбина, това изтегляне се счита за нов

износ по смисъла на тази конвенция;

d) пратките, които влизат на територията на страна или излизат от нея, без да бъдат

придружени от разрешително за износ, се задържат от компетентните органи;

е) страна не разрешава транзитното преминаване през нейна територия в направление

за друга страна на каквато и да е пратка от тези вещества, независимо дали пратката е

разтоварена или не от транспортното средство, което я превозва, освен ако копие от разрешителното за износ е представено на компетентните органи на дадената страна;

ф) компетентните органи на дадена страна или даден район, през които е разрешено преминаването на пратка от тези вещества, вземат всички необходими мерки, за да предотвратят отклонението на тази пратка към местоназначение, различно от това, което е посочено в копието на разрешителното за износ, придружаващо пратката, освен

ако правителството на страната или района, през които преминава пратката, разреши

такова отклонение.

Правителството на страната или района на транзита разглежда всяка молба за отклонение, както ако се отнася за износ от страната или района на транзита към страната или района на новото местоназначение. Ако отклонението е разрешено, разпоредбите на буква

е) на т. 1 се прилагат също и в отношенията между страната или района на транзита и страната или района, откъдето първоначално е била изнесена пратката;

д) никоя пратка от тези вещества, пренасяна транзитно или депозирана в митнически

склад, не може да бъде подлагана на каквато и да е обработка, която би променила вида

на веществата. Опаковката не може да бъде променяна без съгласието на компетентните органи;

h) разпоредбите на букви е) до д) относно транзита на тези вещества през територията

на дадена страна не се прилагат в случаите, когато пратката е превозвана по въздуха,

при условие че въздухоплавателното средство няма кацане в страната или района на транзита. Ако въздухоплавателното средство осъществи кацане в тази страна или този

район, тези разпоредби се прилагат дотолкова, доколкото обстоятелствата го налагат;

i) разпоредбите на тази точка не нарушават разпоредбите на което и да е международно споразумение, ограничаващо контрола, който може да бъде упражнен от всяка страна върху тези транзитно превозвани вещества.

Член 13: Забрана и ограничения за износ и внос

1. Страна може да уведоми чрез генералния секретар всички други страни, че тя забранява вноса на своя територия или в някой свой район на едно или повече вещества

от списък II, III или IV, уточнени в уведомлението. В това уведомление тя посочва наименованието на веществото, така както е дадено в списък II, III или IV.

2. Ако страна получи уведомление за забрана, както е предвидено в т. 1, тя трябва да

предприеме необходимите мерки с цел никое вещество, уточнено в уведомлението, да

не бъде изнесено за територията или за някой район на страната, която е направила уведомлението.

3. Независимо от разпоредбите на предходните точки страна, която е направила уведомление в съответствие с т. 1, може да разреши вноса на определени количества от

въпросните вещества или от препарати, които съдържат такива вещества, като издава

специално разрешително за внос за всеки отделен случай. Органът на страната вносител, издал специалното разрешително за внос, изпраща това разрешително в два

екземпляра, на които са отбелязани името и адресът на вносителя и на износителя, до

компетентния орган на страната или района износител, който в този случай може да разреши на износителя да осъществи изпращането. Копие от специалното разрешително за износ, надлежно заверено от компетентния орган на страната или района износител, трябва да придружава стоката.

Член 14: Специални разпоредби относно превоза на психотропни вещества в аптечките за първа помощ на корабите, въздухоплавателните средства или други средства за обществен транспорт, извършващи международни превози

1. Международният превоз с кораби, въздухоплавателни средства или други средства за

международен обществен транспорт, като международни влакове и автобуси, на ограничени количества от вещества от списък II, III или

IV, които биха могли да бъдат необходими по време на пътуването за оказване на първа помощ и за спешни случаи, не се счита като износ, внос или транзитно пренасяне по смисъла на тази конвенция.

2. Страната на регистрация трябва да вземе съответните предпазни мерки с цел да не допусне злоупотреба с веществата, посочени в точка 1, или отклоняването им за незаконни цели. Комисията препоръчва такива предпазни мерки, като се консултира с компетентните международни организации.

3. Веществата, превозвани в съответствие с разпоредбите на т. 1 с кораби, въздухоплавателни средства или други средства за международен обществен транспорт, като международни влакове и автобуси, попадат под обхвата на законите, подзаконовите актове, разрешителните и лицензите на страната на регистрацията, без да се нарушава правото на местните компетентни органи да извършват проверки, инспекции и други контролни действия на борда на тези транспортни средства. Разпореждането с тези вещества при спешни случаи не се счита за нарушаване на разпоредбите на т. 1 на чл. 9.

Член 15: Инспекция

Страните установяват система за инспекция на лицата, занимаващи се с фабрикация, износителите, вносителите и търговците на едро и на дребно на психотропни вещества, както и на медицинските и научноизследователските учреждения, които използват такива вещества. Те трябва да предвидят инспекции, които да се провеждат толкова често, колкото те считат за необходимо, на заведенията, складираните запаси и регистрационните записи.

Член 16: Информация, която страните трябва да представят

1. Страните представят на генералния секретар цялата информация, която комисията може да поиска като необходима за изпълнение на нейните функции, и по-конкретно годишен доклад за прилагането на конвенцията на тяхна територия, включващ информацията относно:

а) съществени изменения, внесени в техните закони и подзаконови актове, отнасящи

се за психотропните вещества; и

б) особено показателните случаи в областта на злоупотребата и незаконния трафик

на

психотропни вещества, станали на нейна територия.

2. Освен това страните съобщават на генералния секретар имената и адресите на правителствените органи, посочени в буква f) на чл. 7, чл. 12 и т. 3 на чл. 13.

Генералният секретар разпраща тази информация до всички страни.

3. Страните представят във възможно най-кратък срок доклад до генералния секретар

относно всеки случай на незаконен трафик на психотропни вещества или на изземване

на вещества, предмет на такъв незаконен трафик, когато те считат тези случаи за съществени поради:

a) факта, че те разкриват нови тенденции; b) количествата, за които се отнасят;

c) светлината, която те хвърлят върху източниците на снабдяване с веществата; или

d) методите, използвани от незаконните трафиканти. Копия от доклада се изпращат

в

съответствие с буква b) на чл. 21.

4. Страните представят на органа годишни статистически доклади, като за тази цел използват формулярите, изготвени от органа. Тези доклади се отнасят:

a) по отношение на всяко от веществата от списъци I и II - за фабрикуваните количества, изнесени за която и да е страна или район или внесени оттам, както и за

складираните запаси, държани от лицата, занимаващи се с фабрикация;

b) по отношение на всяко от веществата от списъци III и IV - за фабрикуваните количества, както и за целите внесени или изнесени количества;

c) по отношение на всяко от веществата от списъци II и III, за количествата, използвани

за фабрикацията на препарати, освободени от контрол, и

d) по отношение на всяко от веществата от всеки списък, с изключение на списък I, количествата, използвани за промишлени цели в съответствие с разпоредбите на буква

b) на член 4. Фабрикуваните количества, посочени в букви a) и b) на тази точка, не включват количествата фабрикувани препарати.

5. Всяка страна предоставя на органа по негово искане допълнителна статистическа информация, отнасяща се до бъдещи периоди, за количествата от дадено вещество от

списъци III и IV, изнесени за която и да е страна или район или внесени от която и да е

страна или район. Тази страна може да изиска от органа молбата за информация,

както

и предоставената в съответствие с тази точка информация да имат поверителен характер.

6. Страните предоставят информацията, посочена в точки 1 до 4, по начин и на датите,

които комисията или органът биха могли да определят.

Член 17: Функции на комисията

1. Комисията може да разглежда всички въпроси, имащи отношение към целите на тази

конвенция и прилагането на нейните разпоредби, и да прави препоръки по тях.

2. Решенията на комисията, предвидени в членове 2 и 3, се вземат с мнозинство от две

трети от членовете на комисията.

Член 18: Доклади на органа

1. Органът изготвя годишни доклади за своята работа, които включват анализ на статистическата информация, с която той разполага, и в зависимост от случая, изложение на обясненията, които правителствата биха могли да представят или е трябвало да представят, както и всички забележки и препоръки, които органът бипожелал да направи.

Органът може да изготви допълнителни доклади, ако счита това за необходимо. Докладите се представят в съвета чрез комисията, която може да формулира забележки, които тя счита за уместни.

2. Докладите на органа се изпращат на страните и впоследствие се публикуват от генералния секретар. Страните дават разрешение за свободното разпространяване на

тези доклади.

Член 19: Мерки, които органът взема с цел да осигури изпълнението на разпоредбите на конвенцията

1. а) Ако след преглед на информацията, предоставена му от правителствата или от органи на Организацията на обединените нации, органът има основание да счита, че постигането на целите на тази конвенция може да бъде сериозно възпрепятствано поради факта, че някоя страна или някой район не изпълнява нейните разпоредби, той

има право да поиска обяснения от правителството на въпросната страна или въпросния

район. Без да се нарушава правото му да предостави въпроса, посочен в буква

с) по- долу, на вниманието на страните, съвета и комисията, органът ще счита за поверително

искането за информация или обяснението, представено от правителство в съответствие с тази буква;

b) след като е предприел действия в съответствие с буква а), органът може, ако счита

това за необходимо, да поиска от заинтересуваното правителство да предприеме такива

корективни мерки, каквито в зависимост от обстоятелствата могат да се окажат необходими за осигуряване изпълнението на разпоредбите на тази конвенция;

с) Ако органът установи, че заинтересуваното правителство не е представило задоволителни обяснения, когато е било поканено да направи това в съответствие с буква а), или не е предприело каквато и да е корективна мярка, за което то е било призовано в съответствие с буква b), той може да предостави въпроса на вниманието на

страните, съвета и комисията.

2. Когато предоставя даден въпрос на вниманието на страните, съвета и комисията в съответствие с буква с) на т. 1, органът може, ако счита това за необходимо, да препоръча на страните да преустановят износа или вноса или и двете - износа и вноса

на определени психотропни вещества от или за съответната страна или съответния район за определен период или дотогава, докато органът прецени, че положението в тази страна или район е задоволително. Заинтересуваната държава може да отнесе въпроса за разглеждане от съвета.

3. Органът има право да публикува доклад по всеки от посочените в този член въпроси

и да го изпрати на съвета, който го изпраща до всички страни. Ако органът публикува в

този доклад решение, взето в съответствие с този член, или информация относно такова

решение, той трябва също така да публикува мнението на заинтересуваното правителство, ако то пожелае това.

4. В случаите, когато решение на органа, публикувано в съответствие с този член, не е

било взето с единодушие, становището на малцинството трябва да бъде изложено.

5. Всяка държава е поканена да бъде представена на заседанията на органа, на които в

съответствие с този член се разглежда въпрос, който пряко я засяга.

6. Решенията на органа съгласно този член се вземат с мнозинство от две трети от

общия брой на членовете на органа.

7. Разпоредбите на предходните точки се прилагат и в случаите, когато органът има основание да счита, че постигането на целите на тази конвенция може да бъде сериозно

възпрепятствано в резултат на решение, взето от страна в съответствие с разпоредбите

на т. 7 на чл. 2.

Член 20: Мерки срещу злоупотребата с психотропни вещества

1. Страните вземат всички подходящи мерки за предотвратяване злоупотребата с психотропни вещества и за навременното разкриване, лечение, превъзпитаване, постлечебно наблюдение, възстановяване на трудоспособността и социалната реинтеграция на засегнатите лица и координират усилията си за постигането на тези цели.

2. Страните съдействат, доколкото е възможно, за подготовката на кадри в областта на

лечението, постлечебното наблюдение, възстановяването на трудоспособността и социалната реинтеграция на лицата, които злоупотребяват с психотропни вещества.

3. Страните съдействат за запознаване на лицата, на които това е необходимо в работата, с проблемите на злоупотребата с психотропни вещества и предотвратяването

й, а също така съдействат за запознаване на населението с тези проблеми, ако съществува опасност, че злоупотребата с тези вещества може да вземе широки размери.

Член 21: Борба срещу незаконния трафик

Като отчитат надлежно своите конституционни, правни и административни системи, страните:

а) осигуряват в национален мащаб координация на дейността по предотвратяване и преследване на незаконния трафик; за тази цел би било полезно те да определят подходяща служба, която да отговаря за тази координация;

б) взаимно си оказват съдействие в борбата срещу незаконния трафик на психотропни

вещества и по-конкретно незабавно предават на другите пряко заинтересувани страни

по дипломатически път или чрез компетентните органи, определени от страните за тази

цел, копие от всеки доклад, изпратен от тях до генералния секретар съгласно чл. 16 във

възка с разкриването на случай на незаконен трафик или с изземване;

с) тясно си сътрудничат помежду си и с компетентните международни организации, в които те членуват, с цел да водят координирана борба срещу незаконния трафик;

d) осигуряват оперативното осъществяване на международно сътрудничество между съответните служби, и е) осигуряват в случаите, когато за целите на съдебно преследване се налага предаване

между страни на съдебни документи, предаването на адреса на определените от страните органи да става оперативно; тази разпоредба не нарушава правото на страните

да изискват съдебните документи да им бъдат изпращани по дипломатически път.

Член 22: Наказателни разпоредби

1. а) Като спазва своите конституционни ограничения, всяка страна счита като наказуемо нарушение, когато е извършено умишлено, всяко действие, противоречащо

на закон или подзаконов акт, приет в изпълнение на нейните задължения, произтичащи

от тази конвенция, и взема необходимите мерки тежките нарушения да подлежат на съответстващо наказание, в частност затвор или друго наказание с лишаване от свобода;

b) независимо от разпоредбите на предходната буква, в случаите, когато лица, злоупотребили с психотропни вещества, са извършили такива нарушения, страните могат да предвидят като алтернатива на осъждането или наказанието или в допълнение

към наказанието прилагане по отношение на тези лица на мерки за лечение, превъзпитаване, постлечебно наблюдение, възстановяване на трудоспособността или

социалната реинтеграция в съответствие с т. 1 на чл. 20.

2. Като се отчитат конституционните ограничения, правната система и националното законодателство на всяка страна:

а) (i) ако поредица от свързани помежду си действия, представляващи нарушения в съответствие с т. 1, са били извършени в различни страни, всяко от тези действия се разглежда като отделно нарушение;

(ii) умишленото участие в някое от посочените нарушения, сдружаването или включването в престъпен заговор с цел извършване на такова нарушение или опитите

за извършването му, както и умишлено извършените подготвителни действия и финансови операции във връзка с посочените в този член нарушения, представляват наказуеми нарушения, както е предвидено в т. 1;

(iii) присъдите, произнесени в чужбина за такива нарушения, се вземат предвид при

установяване на рецидив; и

(iv) горепосочените тежки нарушения, независимо дали са извършени от собствени граждани или от чужденци, подлежат на наказателно преследване от страната, на чиято

територия е извършено нарушението, или от страната, на чиято територия се намира нарушителят, ако екстрадицията не се допуска от законодателство на страната, към която такава молба е отправена, и ако по отношение на нарушителя вече не е било възбудено наказателно преследване и не е била произнесена присъда;

b) желателно е нарушенията, посочени в точка 1 и 2, буква а) (ii), да бъдат включени

като престъпления, за които се предвижда екстрадиция, в разпоредбите на всеки договор за екстрадиция, който е сключен или може да бъде сключен между страните, и

да бъдат признати като престъпления, за които се предвижда екстрадиция между страните, за които екстрадицията не се обуславя от съществуването на такъв договор

или от реципрочност, като обаче се има предвид, че екстрадицията ще се осъществява в съответствие със законодателството на страната, към която е отправена молбата, и че

тази страна има право да откаже арестуването на нарушителя или екстрадирането му,

ако компетентните органи преценят, че нарушението не е достатъчно тежко.

3. Всяко психотропно вещество или друго вещество, както и всяко оборудване, които са

използвани или предвидени да бъдат използвани за извършването на някое от посочените в точки 1 и 2 нарушения, трябва да подлежат на изземване или конфискация.

4. Някоя разпоредба на този член не засяга разпоредбите на националното законодателство на дадена страна по въпросите на юрисдикцията.

5. Някоя разпоредба на този член не нарушава принципа, съгласно който нарушенията,

за които той се отнася, се определят като такива, преследват и наказват в съответствие с

националното законодателство на всяка една от страните.

Член 23: Прилагане на по-строги мерки за контрол, отколкото предвидените в конвенцията

Страните могат да приемат по-строги или по-сурови мерки за контрол, отколкото предвидените в тази конвенция, ако те считат това за уместно или необходимо с

оглед

защита на общественото здравеопазване и благоденствие.

Член 24: Разходи на международните органи, свързани с прилагането на разпоредбите на тази конвенция

Разходите на комисията и органа, свързани с изпълнението на техните функции в съответствие с тази конвенция, се поемат от Организацията на обединените нации при

условия, определени от Общото събрание. Страните, които не са членки на Организацията на обединените нации, се включват в тези разходи, като Общото събрание периодически и след консултации с правителствата на тези страни определя

сумите на вноските, които то счита за справедливи.

Член 25: Процедура по допускане, подписване, ратификация и присъединяване

1. Държавите - членки на Организацията на обединените нации, държавите, които не са

членки на Организацията на обединените нации, но са членки на някоя от специализираните организации на ООН или на Международната агенция за атомна енергия, или са страна по Статута на Международния съд, както и всяка друга държава,

поканена от съвета, могат да станат страни по тази конвенция:

а) като я подпишат; или

б) като я ратифицират, след като са я подписали с условие за ратификация; или

в) като се присъединят към нея. 2. Тази конвенция е открита за подписване до 1 януари 1972 г. включително. След това

тя ще бъде открита за присъединяване.

3. Документите за ратификация или присъединяване се депозират при генералния секретар.

Член 26: Влизане в сила

1. Тази конвенция влиза в сила деветдесет дни след като четиридесет от посочените в т.

1 на чл. 25 държави я подпишат без условие за ратификация или депозират своите документи за ратификация или присъединяване.

2. По отношение на всяка друга държава, която подпише без условие за ратификация

или депозира документ за ратификация или присъединяване след датата на последното

подписване или депозиране, както е посочено в предходната точка, конвенцията влиза в

сила деветдесет дни след датата на подписването или депозирането на документа за ратификация или присъединяване.

Член 27: Териториално приложение

Тази конвенция ще се прилага за всички територии извън метрополиите, за чиито международни отношения носи отговорност дадена страна, освен ако е необходимо предварителното съгласие на такава територия в съответствие с конституцията на тази

страна или на заинтересуваната територия или съгласно обичая. В този случай страната

полага усилия да получи в най-кратък срок необходимото съгласие на територията и след като получи съгласието, тя уведомява за това генералния секретар.

Конвенцията

ще се прилага по отношение на територията или териториите, посочени в това уведомление, от датата на получаването му от генералния секретар. В случаите, когато

не се изисква предварително съгласие на територия извън метрополиите, заинтересуваната страна посочва в момента на подписването, ратификацията или присъединяването си територията или териториите извън метрополията, по отношение

на които ще се прилага тази конвенция.

Член 28: Райони за целите на тази конвенция

1. Всяка страна може да уведоми генералния секретар, че за целите на тази конвенция

нейната територия е разделена на два или повече района или че два или повече нейни

района са обединени в един район.

2. Две или повече страни могат да уведомят генералния секретар, че в резултат на създаването на митнически съюз между тях тези страни съставляват един район за целите на тази конвенция.

3. Всяко уведомление, направено в съответствие с точка 1 или точка 2, влиза в действие

от 1 януари на годината, следваща годината, в която е направено уведомлението.

Член 29: Денонсиране1. След изтичането на срок от две години от датата на влизане в сила на тази конвенция

всяка страна може от свое име или от името на някоя от териториите, за чиито международни отношения тя носи отговорност и която е оттеглила съгласието си, дадено в съответствие с чл. 27, да денонсира тази конвенция, като за тази цел депозира

документ при генералния секретар.

2. Ако генералният секретар получи денонсирането преди или на 1 юли, то влиза в действие от 1 януари следващата година; ако денонсирането е получено след 1 юли, то

влиза в действие така, както ако е било получено следващата година преди или на 1 юли.

3. Действието на тази конвенция се прекратява, ако в резултат на денонсираня, направени в съответствие с разпоредбите на точки 1 и 2, условията за нейното влизане

в сила, предвидени в точка 1 на чл. 26, престават да съществуват.

Член 30: Поправки

1. Всяка страна може да предложи поправка на тази конвенция. Текстът на тази поправка и съображенията, които я обосновават, се изпращат на генералния секретар,

който ги изпраща на страните и на съвета. Съветът може да реши:

а) да бъде свикана конференция в съответствие с точка 4 на чл. 62 от Устава на Организацията на обединените нации, на която предложената поправка да бъде разгледана; или

б) да бъде направено запитване до страните дали те приемат предложената поправка с

молба да представят в съвета евентуалните си забележки по това предложение.

2. Ако предложената поправка, разпространена в съответствие с буква б) на т. 1, не е

отхвърлена от никоя страна в срок от осемнадесет месеца от разпространяването ѝ, тя

влиза веднага в сила. Ако обаче предложената поправка е отхвърлена от някоя страна,

съветът може, отчитайки забележките на страните, да вземе решение относно целесъобразността от свикването на конференция, на която да се разгледа тази поправка.

Член 31: Спорове

1. Ако между две или повече страни възникне спор по тълкуването или прилагането на

тази конвенция, въпросните страни провеждат консултации помежду си с цел да решат

този спор по пътя на преговори, разследване, посредничество, помирение, арбитраж, с

помощта на регионални организации, по съдебен път или с други мирни средства по

техен избор.

2. Всеки спор от такъв характер, който не може да бъде решен по начините, предвидени в точка 1, се предава за решаване от Международния съд по молба на която и да е от страните по спора.

Член 32: Резерви1. Освен резервите, направени в съответствие с точки 2, 3 и 4 на този член, никакви други резерви не се допускат.

2. Всяка държава може в момента на подписването, ратификацията или присъединяването си да направи резерви по следните разпоредби от тази конвенция:

а) член 19, точки 1 и 2;

б) член 27, и

с) член 31.

3. Всяка държава, която желае да стане страна по конвенцията, но иска да ѝ бъде разрешено да направи резерви, различни от изброените в точки 2 и 4, може да уведоми

за това генералния секретар. Освен ако в срок от дванадесет месеца от датата, на която

генералният секретар е изпратил съобщението за тази резерва, една трета от държавите,

които преди края на този период са подписали без условие за ратификация или са ратифицирали конвенцията или са се присъединили към нея, са направили възражения

против резервата, тя се счита за разрешена, като обаче се има предвид, че държавите,

направили възражения против тази резерва, не поемат по отношение на държавата, направила резервата, никакво правно задължение по тази конвенция, свързано с резервата.

4. Всяка държава, на чиято територия виреят в диво състояние растения, съдържащи психотропни вещества от списък I, които са използвани по традиция от някои ограничени и точно определени групи по време на магически или религиозни обреди,

може в момента на подписването, ратификацията или присъединяването си да направи

резерви във връзка с тези растения по отношение разпоредбите на чл. 7, с изключение

на разпоредбите, отнасящи се до международната търговия.

5. Държава, която е направила резерви, може по всяко време да ги оттегли, изцяло или

частично, чрез писмено уведомление до генералния секретар.

Член 33: Уведомления

Генералният секретар уведомява всички държави, посочени в точка 1 на чл. 25, относно:

а) подписвания, ратификации или присъединявания в съответствие с чл. 25;

б) датата, на която тази конвенция влиза в сила в съответствие с чл. 26;

с) денонсирания в съответствие с чл. 29; и

д) декларации и уведомления, направени в съответствие с чл. 27, 28, 30 и 32.

В уверение на което, долуподписаните, надлежно упълномощени, подписаха тази конвенция от името на съответните си правителства. Съставена във Виена на 21

февруари 1971 г. в един екземпляр на английски, китайски,

испански, френски и руски език, като петте текста имат еднаква сила. Конвенцията се

депозира при Генералния секретар на Организацията на обединените нации, който изпраща заверени копия от нея на всички държави - членки на Организацията на обединените нации, и на другите държави, посочени в точка 1 на чл. 25.

СПИСЪЦИ НА ВЕЩЕСТВАТА

Вещества, включени в списък I

Генерични Други

известни

Химично

наименования наименования обозначение

Броламфетамин DOB (с)-4-бромо-2,5-диметокси-а- метил- фенетиламин

Катинон (S)-(-)-2-аминопропиофенон

DET 3-[(2-диетиламино)етил]-индол

DMA (с)-2,5-диметокси-а- метилфенетиламин

DMHP 6,6,9-триметил-3-(1,2- диметилхептил)- 7,8,9,10-тетрахидро-6H-

добензо[b,d]пи-ран-1-ол

DMT 3-[2-

(диметиламино)етил]индол

DOET (с)-4-етил-2,5-диметокси-а- фенетиламин

Етициклидин PCE N-етил-1-фенил-циклохек- силамин

Етриптамин а-етриптамин 3-(2-аминобутил)индол

(+)-Лизергид LSD, LSD-25 6-метил-9,10-дидехидро-N,N- диетил

ерголин 8-б-карбоксамид

MDMA (с)-N-а-диметил-3,4-
(метилендиокси)
фенетиламин
мескалин 3,4,5-триметоксифенетиламин
Меткатинон ефедрон 2-(метиламино)-1- фенилпропанон- 1-он
метилкатинон
4- метиламино-
(с)-cis-2-амино-4-метил-5- фенил-2- рекс оксазолинMMDA а-метил-4,5-
(метилендиокси)-2- метокси-фенетиламин
N-етил MDA (с)-N-етил-а-метил-3,4-
(метилен- N-хидрокси (с)-N-[а-метил-3,4-
(метилендиокси)
MDA фенетил]хидроксиламин
парахексил 6,6,9-триметил-3-хексил- 7,8,9,10- тетраhydro-6H- дибензо[b,d]пиран-1-
ол
PMA р-метокси-а-метилфенетиламин
псилоцин
3-[2-(диметиламино)етил]- индол-4-ол
псилотсин
Псилоцибин 3-[2-(2-диметиламино)етил]- индолил-4- дихидро-фосфат
Ролициклидин PHP, PCPY 1-(1-фенилциклохексил)- пиролидин
STP, DOM 4-диметил-2,5-диметокси-а- фенетиламин
Тенамфетамин MDA
амин
Теноциклидин TCP 1-[1-(2-тиенил)циклохексил]- пиперидин
тетраhydroканабинол, следните
изомери и техните
стереохимически варианти:
6,6,9-триметил-3-пентил- 7,8,9,10-те- траhydro-6H- дибензо[b,d]пиран-1-ол
6,6,9-триметил-3-пентил- 8,9,10,10a
(9R,10aR)-тетраhydro-6H- дибензо[b,d]
пиран-1-ол
6,6,9-триметил-3-пентил- 6a,9,10,10a
(6aR,9R,10aR)-тетраhydro-6H- дибензо
[b,d]пиран-1-ол
6,6,9-триметил-3-пентил- 6a,7,8,9- тетраhydro-6H- дибензо[b,d]пиран-1-ол6,6-
диметил-9-метилен-3- пентил-6a,7,
8,9,10,10a(6aR,10aR)- хексаhydro-6H- дибензо[b,d]пиран-1-ол

ТМА (с)-3,4,5-триметокси-а- метилфенетил- амин

И солите на веществата, включени в този списък, в случаите, когато образуването на тези соли е възможно.

Вещества, включени в списък II

Генерични Други известни Химично

наименования наименования обозначение

Амфетамин амфетамин (с)-а-метилфенетиламин

Дексамфетамин дексамфетамин (+)-а-метилфенетиламин

Фенетилин 7-[2-

[(метилфенетил)амино]етил]- теофилин

Левамфетамин левамфетамин (R)-(-)-а-метилфенетиламин

левометам- (-)-N-а-диметилфенетиламин

фетамин

Меклоквалон 2-метил-3-(о-хлорофенил)-

(3H)-квиназолин-4-он

Метамфетамин метамфетамин (S)-(+)-N-а- диметилфенетиламин

Метаквалон 2-метил-3-о-толил-3H- квиназолин-4-он

Метилфенидат 2-пиперидинил-а- фенилметилов естер

Фенциклидин РСР 1-(1-фенилциклохексил)- пиперидин

Фенметразин 3-метил-2-фенилморфолин

Рацемат на рацемат на (с)-N-а-диметилфенетиламин

метамфетамин метамфетамин

Секобарбитал 5-алил-5-(1-метилбутил)- барбитурова

киселина

делта-9-тетра- 6,6,9-триметил-3-пентил- хидроканабинол и 6а,7,8,9,10а(6аR,10аR)-

стерохимическите тетраhydro-6H-добензо[b,d]

му изомери

Зипепрол а-(а-метоксибензил)-4-(б-метокси- фенетил)-1-пиперазин-етанол

И солите на веществата, включени в този списък, в случаите, когато образуването на тези соли е възможно.

Вещества, включени в списък III

Генерични Други известни Химично

наименования наименования обозначение

Амобарбитал 5-етил-5-изопентил- барбитурова

киселина

Бупренорфин 2-(4,5-епокси-6,14-етано-6- метокси- 7-морфинанил-3-хидрокси-N-3-

цикло- пропиламетил)-3,3-диметил-2- бутанол

Буталбитал 5-алил-5-изобутил-барбитурова

киселина

Катин (+)-норпсевдо-

(+)-(R)-а-[(R)-1-аминоетил]

бензилов

ефедрин алкохол

Циклобарбитал 5-етил-5-(1-циклохексенил)

-барбитурова киселина

Глутетимид 2-етил-2-фенил глутаримид

Флунитразепам 1-метил-7-нитро-5-(о- флуорофенил)- 1,3-дихидро-2Н-1,4-

бензодиазе- пин-2-он

Пентазоцин 2,6-метано-6,11-диметил- 3-(3-метил-2-бутенил)-1,2,

3,4,5,6(2R,6R,11R)-хек- сахидро-3-бензазоцин-8-ол

Пентобарбитал 5-етил-5-(1-метилбутил)- барбитурова киселина

И солите на веществата, включени в този списък, в случаите, когато образуването на тези соли е възможно. Вещества, включени в списък IV table definition И солите на веществата, включени в

този списък, в случаите, когато образуването на тези соли е възможно.

(1) Наименованията с главни букви в лявата колона са генерични наименования (международни наименования, приети от СЗО). С изключение на (+) - Лизергид, другите известни наименования са дадени само ако все още няма предложено генерично наименование.

(2) Списъците са актуализирани към 22.III.1995 г. в съответствие с разпоредбите на чл.

2 на конвенцията.

У К А З № 690

на Държавния съвет на Народна република България от 5 април 1972 г.

(ДВ, бр. 30 от 14 април 1972 г.)

Държавният съвет на Народна република България на основание чл. 93, точка 14 от Конституцията на Народна република България

П О С Т А Н О В Я В А:

Народна република България се присъединява към Конвенцията за психотропните вещества, приета на 21 февруари 1971 г. от Международната конференция, свикана от

Икономическия и социален съвет на ООН във Виена със следната резерва по чл. 31:

"Народна република България не ще се счита обвързана от решенията на

Международния съд по спорове, отнесени до него в съответствие с чл. 31 от

Конвенцията, без съгласието на правителството на Народна република България."

ЗАКОН за оттегляне на резерви и декларации по международни

конвенции относно задължителната юрисдикция на
Международния съд и на международния арбитраж
(ДВ, бр. 8 от 27 януари 1994 г.)

Член е д и н с т в е н. Република България оттегля резервите и декларациите
относно

задължителната юрисдикция на Международния съд и на международния арбитраж
по

следните разпоредби на международни конвенции:

.....

26. Член 31 от Конвенцията за психотропните вещества, подписана във Виена на 21
февруари 1971 г. (необнародвана), ратифицирана с Указ № 690 от 1972 г. (ДВ, бр.
30 от
1972 г.).